

тѣ. Напротивъ, такжвъ единъ человѣкъ съ по голѣмѣ готовность ще упознае най разврященны-тѣ и продажни человѣци за най умны и достойны! . . . Който слѣдователно всякога се грижи и се труди еднствено за свои-тѣ собственны интересы и ползы, и комуто всички-тѣ желанія въ това само состоятъ: — то такжвъ единъ человѣкъ всякога ще се присми-ва въ себе си на оніе благородны и самоотверженны человѣци, които чрезъ свои-тѣ подвигы за общеполевно нѣкое нѣщо, всичко жертвоватъ. При това онъ и никога не може да повѣрва че такива человѣци дѣйствоватъ безъ никакжвъ интересъ и съ доброволнѣ волѣ; — никога такжвъ единъ человѣкъ не ще може да отличи любовь-тѣ на единъ синъ кѫмъ роди-тели-тѣ и отечество-то си и своеvolны-тѣ и усердны неговы услуги, що струва съ превелико синовно удо-волствіе, отъ рабски-тѣ услуги на единъ наемникъ и продаженъ человѣкъ.

Въ едно общество на малко, или много равни человѣци, всякога и на-всѣдѣ сѫществува една вза-имна зависимость, мѣкаръ и това равенство да се на-мира на различна степень; — тая зависимость е слу-чайна и нѣма никакви положителни основанія за нея; и вещественни-тѣ само человѣчески нужди на зема-нѣ-даванье (алжть-вериши) сѫ учредили и учрежда-вать ѡще между человѣци-тѣ тѣзи зависимость. — Това е, както обикновенно се казва една піяца, единъ пазарь, дѣто едни продаватъ, а други купуватъ.

Но ако едно общество на равни чесовѣци бы мо-жяло да се скрѣпи само съ такива никакви и свѣтскы связы, то человѣческій животъ трѣбаше да не е друго нищо, освенъ единъ граждъ на животни, които трѣ-ба да се нахранятъ и да се напоятъ, да испѣлнятъ ѡще безсознательно и други-тѣ си свѣтскы наслажденія.

По благополучию обаче человѣкъ е обдаренъ съ слово и съ разумъ и негова-та душа е создана по Б-